

lighedsforholdene kan man ganske vist ikke være fuldkommen sikker paa, hvorledes de ville stille sig i Fremtiden, men Et er sikkert, nemlig at efter den Erfaring, man har lige fra 1842, viser det sig, at i de senere Aar, ja lige fra 1871, ere Dødelighedsforholdene blevne bedre, og jeg antager, at en af Grundene eller Hovedgrunden dertil er den, at siden Anstaltens Oprettelse i 1871, har der været ført et skarper og et mere kyndigt Tilsyn med dem, der skulle optages, idet Anstalten navnlig har paataget sig at betale Udgifterne ved Lægeundersøgelserne, hvilket har gjort, at disse i det Hele taget ere blevne skarper og mere sande. Deri maa altsaa søges en Grund til, at Dødelighedsforholdene stille sig bedre, end den Gang beregnet. Der næst er der vistnok en anden Grund. Det er nævnt, om jeg husker ret, i en Opgjørelse fra Anstalten selv — jeg erindrer ikke fra hvilket Aar — at mange af de Embedsmænd, der skulle sikkre deres Husfruer en Overlevelsesrente, vælge, naar deres Helbred er noget svagelig, og de derfor have ønsket ved at blive optagne, en anden Betænt ved Livsfor sikring eller ved at deponere Værdipapirer, skaffe Sikkerhed for deres Enters påsende Forsørgelse. Dertil kommer, at de bedre hygiei niske Forhold, have nogen Indflydelse paa, at de Bedkommende leve længere, at Folk i det Hele blive ældre. Den anden Indven ding, som Finansministeren fremsførte, var Renteforholdet, og han mente, at for Tiden kunde man ikke bygge paa en højere Rente end $3\frac{1}{2}$ pCt., og Ingen kunde vide, om Renten ikke snart kunde gaa længere ned. Naar man ser paa den sidste Beretning fra Anstalten, der foreligger, er det sikkert, at den langt overveiende Del af dens Formue giver en Rente af $4\frac{1}{2}$, ja endog saa 5 pCt. Saavidt jeg har kunnet se, er der af An staltens store Formue kun 10 Millioner, der maa nøies med $3\frac{1}{2}$ pCt., nemlig 2 Millioner i Statsobligationer, 3 Millioner i Kommune obligationer og 5 Millioner af Staden Kjø benhavns Aaan. Af den øvrige samlede Sum, henved 60 Millioner, der findes op ført, svares der dels 4 pCt. i Rente, og dels er der Udlaan til Kommuner, af hvilke der svares mindst $4\frac{1}{2}$ pCt. Rente, og med Hensyn til Policelaan tager jeg vist ikke fejl, naar jeg siger, at der af dem svares 5 pCt. Det er derfor aldeles klart, at Anstalten har i Gjennemnit 4 pCt. af sin Kapital, og med Hensyn til Spørgsmaalet om Nedsættelse af Renten har jeg hørt, at der f. Ex. for Kommunelaan har været ansøgt om at faae Renten nedsat til 4 pCt., men Anstalten har sat sig derimod. Det forekommer mig altsaa, at Finansministeren ser lidt mørkt paa For-

holdet med Hensyn til Renten og er altfor forsigtig. Jeg skal ikke tale bestemt imod, at Tarifen ikke bliver nedsat. Det kan jo være, at det er for tidligt at gjøre det, at det er nødvendigt at have længere Erfaring, og at man nu maa nøies med en Bonusubbetaling. Derved bliver Anstalten jo en Slags Spare kasse, hvori Interessenterne opspare sig nogle Penge, men de 3,800,000 eller omtrent 4 Millioner Kroner, som Finansministeren foreslaar til denne Bonusubdeling, forekomme mig at være for lidt. Naar vi regne efter Anstaltens Beretning af 1885 og gaa ud fra $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente, har Anstalten et Overskud af 15 Millioner, og dersom man gaa ud fra 4 pCt., som man nu i Gjennemnit har af Anstaltens Midler, var der ved Udgangen af 1885 et Overskud af 17 Millioner Kr., og man kan sikkert gaa ud fra, at Overskudet i de siden da forløbne 3 Aar er voget hyderligere. Det forekommer mig derfor, at 4 Millioner deraf til Udbetaling er meget lidt. Naar vi regne, at det Overskud, som var til Stede, da Anstalten af 1871 blev oprettet, med Rente og Rentens Rente er, som det siges, voget til godt $6\frac{1}{2}$ Million Kroner, og vi trække det fra det Overskud, som er beregnet ved Udgangen af 1885, bliver der 9 Millioner Kroner tilbage, altsaa godt og vel det Dobbelte af, hvad Finansministeren foreslaar at uddele. Det forekommer mig ikke, at man kan sige, at dersom Anstalten uddelte de 9 Mil lioner Kroner, vilde man derved gjøre det tvivlsomt, at det, Anstalten be holdt tilbage, vilde være tilstrækkeligt til, at den fremtidig vilde kunne opfylde sine For pligtelser; thi den vilde beholde et rent Overskud af $6\frac{1}{2}$ Millioner Kroner og disse $6\frac{1}{2}$ Millioner Kroner ere rigelig 12 pCt. af de Forpligtelser, der paahvile Anstalten. Det forekommer mig at være en temmelig god Reservesond at være i Besiddelse af. Derfor vil jeg henstille dels til den ærede Finansminister, dels til det Udvalg, jeg an tager saar med Sagen at gjøre, om man ikke kunde enes om, at Summen af omtrent 4 Millioner Kroner bliver ikke saa lidt for høiet; thi det forekommer mig, at det er en Uret mod Interessenterne, at der bliver paalignet dem saa store Summer, og at de maa betale større aarlige Præmier end nød vendigt. Dernæst vil jeg gjøre en anden Henstilling, og det er, om det ikke vil være rigtigt, da man nu i Genhold til Loven af 1870 har Statusopgjørelse hvert femte Aar, med det Samme at bestemme, at hver Gang en saadan Statusopgjørelse viser, at der er Overskud, skal dette uddeles som Bonusub betaling; thi femten Aar ere en temmelig